

Markéta Pítrová

Román jednoho léta

„To je šílený, co všechno ti lidi hodí do moře“, pomyslel si John a ihned si uvědomil, jak otřepaná myšlenka to je. Přesto prázdné kanystry, zrezavělé spreje, pneumatiky ztvrdlé solí na kámen a kusy rybářských sítí do nekonečna pokrývaly pláž a tvořily smutnou hranici lemující pobřeží. John se s povzdechem sklonil, aby zvedl prázdnou lahvičku od opalovacího oleje a snažil se představit si obličej mořeplavců a místních rybářů, kteří se přes palubu lodi beztrestně zbavovali svého svinčíka kteří moc dobře věděli, co dělají.

velmi pěkné